

عنوان مقاله:

تحلیل سمبل های رمان ملکوت با رویکردی به نقد کهن الگویی

محل انتشار:

هشتمین همایش بین المللی انجمن ترویج زبان و ادب فارسی ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

زینب چراغی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

ناصر علیزاده - دانشیار، زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

مهدیه آرمان - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

خلاصه مقاله:

سمبل به هر نشانه محسوس که با چیزی غایب یا غیرقابل مشاهده در ارتباط است اطلاق می شود. یکی از خاستگاه های سمبل علم روان شناسی است که صورت های کهن الگویی یونگ یکی از شاخه های آن به حساب می آید. مهم ترین کهن الگویی که از نظر یونگ عبارتند از: سایه، پرسونا، خود، آنیما و آنیموس، خود را به شکل سمبولیک در آفرینش های والای ادبی و هنری نشان می دهند. در این مقاله با تمسک به نقد کهن الگویی یونگ سمبل های داستان بلند ملکوت تحلیل شده اند.

کلمات کلیدی:

سمبل، نقد کهن الگویی، پرسونا، سایه، آنیما و داستان ملکوت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/319855>

